

opusdei.org

Zůstávejte v pohybu!

Při pravidelné týdenní katechezi navázal papež František na příklad svatého Pavla a jeho apoštolské horlivosti. Řekl, že pro apoštoly je jako „obuv“, protože ji potřebují k pohybu.

12.04.2023

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Poté, co jsme se před čtrnácti dny věnovali osobní horlivosti svatého Pavla pro evangelium, můžeme se dnes hlouběji zamyslet nad

evangelijní horlivostí, jak o ní mluví on sám a jak ji popisuje v některých svých listech. Pavel si na základě své vlastní zkušenosti uvědomuje nebezpečí zkreslené horlivosti, zaměřené nesprávným směrem; do tohoto nebezpečí sám upadl před prozřetelnostním pádem na cestě do Damašku. Někdy máme co do činění s nesprávně zaměřenou horlivostí, urputně dodržující čistě lidské a pro křesťanské společenství už přežitě normy. „Tito,“ píše apoštol, „se o vás starají, ale nemyslí to dobře“ (Gal 4,17).

Nelze přehlížet starostlivost, s níž se někteří věnují nesprávným činnostem i v samotném křesťanském společenství; někdo se může chlubit falešnou evangelijní horlivostí, zatímco ve skutečnosti sleduje ješitnost nebo vlastní přesvědčení či tak trochu sebelásku.

Proto si klademe otázku: Jaké jsou podle Pavla znaky pravé evangelijní horlivosti? K tomu se zdá být užitečný text, který jsme slyšeli na začátku, seznam „zbraní“, které apoštol uvádí pro duchovní boj. Patří mezi ně připravenost šířit evangelium, kterou někteří překládají jako „horlivost“ - tento člověk je horlivcem v uskutečňování těchto myšlenek, těchto věcí - a označují ji jako „obuv“. Proč? Jak souvisí horlivost pro evangelium s tím, co si člověk obuje na nohy? Tato metafora navazuje na text z proroka Izajáše, který říká: „Jak krásné jsou na horách / nohy posla, který hlásá pokoj, / posla dobré zprávy, který zvěstuje spásu, / který říká Sionu: 'Tvůj Bůh kraluje'“ (52,7).

I zde nacházíme zmínku o nohách hlasatele dobrých zpráv. Proč? Protože ten, kdo jde hlásat, se musí pohybovat, musí chodit! Všimněme si však také, že Pavel v tomto textu

mluví o obuvi jako o součásti brnění, a to podle analogie s výstrojí vojáka jdoucího do boje: v boji bylo nezbytné mít stabilitu nohou, vyvarovat se nástrah terénu, protože protivník často zamořoval bojiště nástrahami, a mít sílu běžet a pohybovat se správným směrem. Bota tedy slouží k běhu a vyhýbání se všem těmto nástrahám ze strany protivníka.

Evangelijní horlivost je opora, o kterou se opírá hlásání, a hlasatelé jsou něco jako nohy Kristova těla, kterým je církev. Není hlásání bez pohybu, bez „vycházení vstříc“, bez iniciativy. To znamená, že není křesťana, pokud není v pohybu, není křesťana, pokud nevychází sám ze sebe, aby se vydal na cestu a přinášel hlásání. Není hlásání bez pohybu, bez chůze. Evangelium se nehlasá na místě, zavření v kanceláři, u svého stolu nebo u počítače, kde se někdo argumentačně pře jako „lev s

klávesnicí“ a kde se kreativita hlásání nahrazuje kopírováním a vkládáním myšlenek převzatých z toho či onoho zdroje. Evangelium se hlásá pohybem, chůzí, cestou.

Výraz, který Pavel používá pro označení obuvi těch, kdo nesou evangelium, je řecké slovo označující připravenost, pohotovost, hbitost. Je to opak nedbalosti, která je s láskou nekompatibilní. Ostatně na jiném místě Pavel říká: „Nebudte liknaví v horlivosti, ale buďte horliví v duchu a služte Pánu“ (Řím 12,11). Takový postoj byl vyžadován v knize Exodus při slavení oběti velikonočního vysvobození: „Takto ji budete jíst: s přepásanými boky, sandály na nohou a holí v ruce; budete ji jíst rychle. Je to Hospodinův velikonoční svátek! V té noci projdu Egyptem“ (12,11-12a).

Zvěstovatel je připraven se vydat na cestu a ví, že Hospodin projde překvapivým způsobem; musí být

proto svobodný od schémat a připravený na nečekanou a novou událost: připravený na překvapení. Ten, kdo hlásá evangelium, nemůže zkamenět v klecích přijatelnosti nebo v tom, že „tak se to dělalo vždycky“, ale je připraven následovat moudrost, která není z tohoto světa, jak říká Pavel, když mluví o sobě: „Mé slovo a mé kázání nebylo založeno na přesvědčivých řečech moudrosti, ale na projevu Ducha a jeho moci, aby vaše víra nebyla založena na lidské moudrosti, ale na Boží moci“ (1 Kor 2,4-5).

Proto tedy, bratři a sestry: je důležité mít tuto připravenost na novost evangelia, tento postoj, který je impulsem, převzetím iniciativy, jít jako první. Jde o to nenechat si uniknout příležitost hlásat evangelium pokoje, toho pokoje, který Kristus umí dát víc a lépe než svět. A proto vás vyzývám, abyste byli evangelizátory, kteří se hýbou

beze strachu, kteří jdou vpřed, aby přinášeli Ježíšovu krásu, aby přinášeli novost Ježíše, který všechno mění." Řeknete: „Ano, otče, změnil se kalendář, protože teď počítáme letopočet od Krista...“ – Ale také se mění srdce. Jsi však ochoten připustit, aby ti Ježíš změnil srdce, anebo jsi vlažný, nehybný křesťan? Zamysli se nad tím trochu: jsi nadšený Ježíšem, jdeš kupředu? Trochu nad tím popřemýšlej...

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

---

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
zustavejte-v-pohybu/](https://opusdei.org/cs-cz/article/zustavejte-v-pohybu/) (10.04.2025)